

c. hvis han, selv om han ikke har overskredet sin myndigheds grænser, begår misbrug af sin myndighed.

§ 6. Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Foreligger der kun uagtsomt forhold, er straffen bøde. Straffen kan under særlige omstændigheder bortfalde.

Stk. 2. Ved udmålingen af straffen for uhjemlet afholdelse af statsudgifter skal der tages hensyn til, om der overhovedet ikke har været bevilget noget beløb til det pågældende formål, eller om der foreligger en overskridelse af et bevilget beløb.

Stk. 3. En ministers strafansvar efter denne lovs § 5 bortfalder ved forældelse. Forældelsesfristen er 5 år og løber fra det tidspunkt, hvor folketinget er blevet bekendt med lovovertrædelsen.

Med hensyn til forældelsesfristens beregning finder reglerne i borgerlig straffelovs § 94 anvendelse.

§ 7. For overtrædelser af bestemmelserne i denne lov ifalder en minister erstatningsansvar over for statskassen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, når omstændighederne taler derfor.

Ved fremsættelsen anførte *Ninn-Hansen* (KF) som ordfører for forslagsstillerne følgende hovedsynspunkter til begrundelse af lovforslaget:

„Vi finder det rigtigt, at ministres ansvar placeres i *en særlig lov*, hvori der tages stilling til ministrenes specielle hverv. Den almindelige lovgivning, bl. a. straffeloven, er jo ikke udformet specielt med henblik på ministres særlige stilling som indehavere af den højeste myndighed i samfundet.

Vi mener, at den lovgivende forsamling, der igennem de senere år har udvidet borgernes ansvar og sanktioner over for borgerne, også har en pligt til at fastlægge ansvaret og sanktionerne for denne højeste myndighed, der skal administrere loven over for borgerne.

Vi mener ikke, det i grundloven fastlagte parlamentariske ansvar kan være tilstrækkeligt til bedømmelse af en ministers handling. Det parlamentariske ansvar kan ikke bruges over for afgående ministre, og vi finder det ikke heldigt, at folketinget i situationer, hvor en afgående ministers handlinger er til diskussion, selv pålægger sig en domsmyndighed. Dette må navnlig virke urimeligt over for en afgået minister, der ikke er i stand til at føre forsvar over for tinget. Vi finder det ligeledes uheldigt at lade folketinget selv skulle afgøre en ministers ansvarlighed i de situationer, der kan opstå,